

Forsidefoto: Den hvide by, knipset af Solveig januar 2017

Montebellos Vennekreds

To nye i bestyrelsen
Udsendt til Uganda
Hvor er respekten?

Sommer 2022

Kære medlemmer

- af Vennekredsen og læsere af bladet

Endelig, ja endelig må det siges. Tiden med coronarestriktioner synes nu endelig forbi, i hvert fald på disse kanter i det nordlige. Men andre steder i Europa har så fået krig, sorg og ødelæggelse. Med en flygtningesituation, der synes umulig at løfte, og hvor hjælpebehovet bare vokser og vokser.

Mange er klar til at give en hånd med for at hjælpe de ukrainske flygtninge til en midlertidig og tålelig tilværelse i Danmark. Det kan ikke påskønnes nok.

Farvel og goddag

Montebello (og Vennekredsen) har sagt farvel til Karen Schur på behørig vis. Karen formåede, sammen med de dygtige medarbejdere, at løfte »klinikken« til et nyt trin på kvalitetsstigen til glæde og gavn for de mange patienter, som kommer forbi Montebello i deres (genop-) træningsforløb.

Vi byder nu velkommen til den nye leder på Montebello: Tine Lundbak, en nærmere præsentation kan I læse på

næste side. Vennekredsen vil som tidligere holde en god kontakt til lederen og til medarbejderne på Montebello. I øvrigt er det lykkedes os at skrabe lidt fra kistebunden, så Montebello har igen modtaget en donation.

Læs mere herom i Tines nyheder.

Og lidt fra Borgen

Der er indgået en bred aftale om en sundhedsreform, Magnus Heunicke udtaler:

»Der er nu bred politisk opbakning til at sætte retningen for en ambitiøs og nødvendig omstilling og løfte sundhedsvæsenet med 6,8 mia. over de næste otte år. Sundhedsvæsenet rykker tættere på den enkelte med op til 25 nye nærhospitaler, mennesker med kroniske sygdomme sikres højere og ensartet kvalitet i behandlingen og der kommer fokus på rekruttering af flere medarbejdere, herunder læger.«

Per Jacobsen, formand

Flytning

Er du flyttet? - eller skal du snart flytte?
- så husk at give os besked om din nye adresse.
Ændret adresse bedes oplyst til kassereren,
se oversigt over bestyrelsen på sidste side.

Nyt fra Montebello

Så blev det endelig marts, og jeg tiltrådte som ny leder af Montebello. Jeg kommer fra en stilling i region hovedstaden, hvor jeg var oversygeplejerske for en stor afdeling. Jeg har derudover en masteruddannelse og en hel del lederuddannelser.

Grunden til, jeg valgte at søge stillingen på Montebello er, at jeg i mange år har haft lyst til at arbejde med sundhedsvæsenet i udlandet, samt at jeg altid er vældig optaget af at samle forskellige fagligheder til en fælles opgave. Personalet har været utrolig imødekommende. Jeg har været med rundt i alle faggrupper en halv dag, for at opleve, hvordan det er at arbejde hos os som rengøringspersonale, læge, receptionist osv. Alle vegne mødte jeg stor faglighed og engagement.

Patientoptag

Vi er endelig nået frem til, at vi igen optager fuldt hold patienter hver lørdag. Sådan har det ikke været i to år. Alle medarbejdere er begejstrede over at oplevet det liv, der igen er kommet på Montebello.

Calima

Det røde sand fra Sahara, som faktisk her på solkysten blev til lerklatte, da det samtidig regnede, har sat store spor. To gange fik vi store mængder Calima, og alle steder blev der renset pools, fortov, facader osv. Selv de ældre spaniolere har ikke oplevet det så voldsomt før. På begge billeder kan I

se noget af brønden, forskellen er blot Calima.

Nyt fra Montebello

Patientinddragelse

Vi er gået i gang med at arbejde med patientinddragelse. Altså få input fra patienterne til, hvordan det går – hvad vi skal sætte fokus på. Det gør vi på tre måder:

- Kaffemøder, der er uformelle møder mellem patienter og jeg, der får en snak om livet her på Montebello, og hvad de evt. har af tips og tricks, vi kan arbejde med
- Feedback møder, hvor Matias, chefkok og jeg, mødes med ca. seks patienter og får input til, hvordan maden og præsentationen af denne opleves
- Patienttilfredshedsundersøgelser, hvor alle patienter får udleveret fem-seks spørgsmål, som de svarer på. Alle svar samles til data, og herefter vil vi hver måned gennemgå resultaterne.

Tak for donation

Vi har ønske om at forbedre de uden-dørs aktiviteter og træning, og den donation, vi har modtaget fra jer, er gået til bordtennisbord, boldspil og bassinudstyr. Patienterne har af flere omgange ønsket flere tilbud af aktiviteter, de kan anvende i deres fritid, så bordtennisbordet og boldspillene vil helt sikkert vække glæde. Vores bassinudstyr var noget slidt af alder, vand og sol, så det bliver godt at få taget noget nyt i brug. Stor TAK til Montebellos

Vennekreds for donationen, det har i den grad skabt glæde.

Vores ledergruppe ser I her på billedet. Fra venstre er det David, leder af administration og reception. Tine, leder af Montebello. Lena, leder af klinisk afsnit. Matias, leder af køkkenet og Rafael, leder af teknisk service.

*Mange hilsner fra
Tine Lundbak*

Beretning 2021-2022

Dette er bestyrelsens beretning og som sådan er den i det mindste kendt af bestyrelsen, om end det nok mere er formandens beretning. Så normale tider har indfundet sig.

Det gælder lykkeligvis også på Montebello og i regi af Vennekredsen.

Covid19 er tæt på at være et afsluttet kapitel herhjemme - og på Askelunden 16 er man sluppet helt uden om besøg af en uvelkommen gæst, til trods for mange kontakter på arbejdet, det familiære og i det frivillige.

På Montebello er man netop ved at komme i fulde omdrejninger, så alle genoptræningspladser kan udfyldes efter så megen nedlukning. Mere om Montebello lidt senere.

Arrangementer

Så kort kan det siges: Ingen.

Blad og hjemmeside

Bladet udkommer fortsat, som traditionen foreskriver, med fire numre om året. Det er et godt blad med, naturligvis, nyt om Montebello: fra os i Vennekredsen og fra lederen på Montebello i Benalmádena. Bladets indhold: Solveig er, heldigvis, stadig en uudtømmelig kilde til at hente stof frem, der kan berige det almindelige menneskes velbefindende og det udfordrede menneske med råd og viden, så dagligdagen kan køre nemmere.

Hjemmesiden kræver lige i disse tider en opdatering på det tekniske; Martin fra Kreativweb er sat på opgaven. Den »daglige« (vel snarere månedlige eller halvårlige) opdatering ligger hos Per, der melder, at den benyttede software (Photoshop) hertil driller og beklager sig af og til over en efterhånden noget »outdated« MacBook Pro.

Og bladet igen. Vi er bare så heldige. Firmaet BB Consulting i Suldrup lader os stadig eksistere, til trods for at bladet ikke kan bibringe ret mange indtægter til firmaet, hvis nogen. For Vennekredsen er der udelukkende tale om en »win-win situation«.

Bestyrelsen og medlemmerne

Medlemstallet har været faldende - men vi håber, vi kan holde os på den rigtige side af 50 medlemmer. Ikke mange, men lige nok til at holde skuden sejlede. Også Vennerne i Rødovre (den ældste støtteforening) oplever et vigende medlemstal.

Vi har i perioden forsøgt et fornyet samarbejde om bladet; men er blevet nejtakket.

Fremtid

Denne generalforsamling var tænkt at holdes på det dejlige »Fristedet« i Skæring, det nordlige Aarhus om søndagen. Lørdag skulle så helliges et arrangement i regi af Polio - & Ulykkespatientforeningen, Kreds Østjylland.

Beretning 2021-2022

Desværre måtte det aflyses; så vi prøver endnu engang at drage til Hou - og få afholdt generalforsamlingen på bedste vis. Arbejdet i bestyrelsen er i god gænge.

Antons deltagelse i bestyrelsen har bragt ny ilt til gamle hoveder. Det føles godt. Og lige om lidt er der måske endnu mere ilt på vej, det vil vise sig under punktet valg til bestyrelsen.

Facebook

MONTEBELLOS VENNEKREDS.DK er blot en af mange Facebookgrupper, har knap 1000 medlemmer og har eksisteret siden maj 2014. Vi har planer om at både den og hjemmesiden skal samle gode råd til kommende patienter. Bidrag modtages med kyshånd.

Senest på Montebello

Ny leder er tiltrådt - og vi har sagt pænt farvel til den tidligere leder Karen. Her kan I læse lidt om den ny leder: Tine Lundbak.

»Jeg kommer fra en stilling i Region Hovedstaden, hvor jeg var oversygeplejerske for en stor afdeling. Jeg har derudover en master uddannelse og en hel del lederuddannelser. Grunden til jeg valgte at søge stillingen på Montebello var, at jeg i mange år har haft lyst til at arbejde med sundhedsvæsenet i udlandet, samt at jeg altid er vældig optaget af at samle forskellige fagligheder til en fælles opgave.«

På bestyrelsens vegne, 7. maj 2022

Per

Referat fra generalforsamling

i Montebellos Vennekreds 22. maj 2022

1. Valg af dirigent: Anton

2. Valg af referent: Lene

3. Valg af stemmeudvalg: det var ikke nødvendigt

4. Fremlæggelse og godkendelse af bestyrelsens beretning: Per fremlagde bestyrelsens beretning, der kan findes

andetsteds i bladet.
Beretningen blev godkendt.

5. Fremlæggelse og godkendelse af regnskab: Solveig gennemgik det reviderede regnskab, der viser et tilfredsstillende resultat. Udgiften på kontorhold er bl.a. til genoprettelse af hjemmesiden, der pludselig ophørte med at fungere.

Referat fra generalforsamling

Keld spurgte til, hvor mange besøgende, der er på hjemmesiden? Per spørger Martin Skipper, hvor mange unikke besøgende der er.

Regnskabet blev godkendt.

6. Indkomne forslag: Der er ikke kommet forslag.

7. Fremtidigt arbejde: Der har været efterlyst input til tips og tricks til et godt ophold på Montebello.

Der mangler indhold i nogle af blade-ne på hjemmesiden, man kan kun se forsiden. Per arbejder på at få lagt det manglende indhold ind.

Der er ikke midler at donere væk af nu, da der er sendt 8.000 kr. af sted i år.

Der er kommet iPads på alle værelser-ne og vi har fået lov til at lægge en lille video om Vennekredsen på den. Lene og Per arbejder videre på den.

8. Fastlæggelse af budget og vedtagelse af kontingent: Der foreslås uændret kontingent og budgettet justeres i forbindelse med de øgede benzinpriser. Kontingentet fastholdes uændret

9. Valg af kasserer: Solveig er på valg
Solveig blev genvalgt med applaus.

10. Valg af 1 - 2 bestyrelsesmedlemmer:
Keld Matthisen og Janne Krogh Duckworth blev valgt til bestyrelsen

11. Valg af 1 - 2 suppleanter: Janne og Lene er på valg
Anita Nielsen blev valgt til 1. suppleant og Lene blev 2. suppleant

12. Valg af revisor og revisorsuppleant: Maja og Steen er på valg.
Maja blev genvalgt som revisor med Steen som suppleant.

13. Eventuelt: 7. juni. har Polio - og Ulykkespatientforeningen et arrangement på Silkeborg søerne fra 17-20.

Efter sommerferien genopstår Move It på MarselisborgCentret i Aarhus.

MONTEBELLO^S
Vennekreds

Nye i bestyrelsen

Sidste år fik vi valgt to nye ind, en i bestyrelsen og en som suppleant, og sørme, det samme er sket i år, så vi for første gang i laaang tid har en bestyrelse på fem ud over de to suppleanter. Det kan kun blive godt, og vi glæder os til første møde efter sommerferien.

Her kommer en kort præsentation af de to nye:

Keld

Keld har tidligere været med i bestyrelsen, og han er en af de få, der faktisk har cyklet hele vejen til Montebello.

Det gjorde han i sensommeren 2015 sammen med sin daværende kæreste Gitte, og de er begge æresmedlemmer af foreningen. Se omtale i blad 36: [Montebello 36.pdf \(montebellosvennekreds.dk\)](#)

Keld er stolt morfar, og trækker alligevel aldersgennemsnittet i bestyrelsen ned. Han bor i det »synnejyske« og er ansat på Abena. I fritiden ynder han stadig at cykle og udbrede kendskab til muligheder for at bevæge sig inde og ude. Han sidder i Fritidsrådet for Aabenraa kommune, er formand for ParaSport Aabenraa og instruktør i et fitness center (for handicappede).

Velkommen igen, Keld!

Anita

Som ny førstesuppleant valgte vi uden tøven Anita, selvom hun desværre ikke havde mulighed for at være til stede. Anita skrev om sig selv op til generalforsamlingen:

»Tja, jeg hedder Anita Nielsen, er 62 og canadisk statsborger. Livsglad kvinde, der på trods af syv rygoperationer, ledde- og slidgigt, tager hverdagen, som den kommer. Jeg var på Montebello fra den 5. til den 28. februar, og på trods af at blive ramt af COVID 19 og i isolation i otte dage, var det den bedste genoptræning, jeg nogen sinde har været en del af.

Ked af ikke at kunne være med til generalforsamlingen, men glæder mig til at være en del af Montebellos Vennekreds og hvad den bringer.

Bedste hilsner og god generalforsamling, Anita.

PS: synes også, det er vigtigt, at der er nogen med fra hele landet.«

Velkommen til, Anita, vi glæder os til at hilse rigtigt på dig!

Træning, mundbind

- og høreapparater på MONTEBELLO

Lillejuleaften fik jeg en dejlig julegave: Tre uger på Montebello fra 26. februar, efter at venstre skulder var skiftet ud pga. slidgigt.

Desværre var der mundbindspligt i Spanien - og selvfølgelig også på Montebello.

Som bruger af høreapparater er man afhængig af mundaflæsning, og det var jo ikke muligt. Det havde det dyg-

tige personale forståelse for, især min dygtige fys. De spurgte ind til, om jeg havde fået alle informationerne med omkring oplysninger og træningen.

Desværre var det anderledes med nogle af de øvrige patienter. Der oplevede jeg virkelig at være handicappet i forbindelse med det sociale samvær omkring måltider og aftenhygge. Til gængæld var min bofælle og de fire på mit lille hold mere forstående.

En stille stund.

Træning, mundbind

Aftenen før planlagt afrejse blev jeg testet positiv, og jeg blev isoleret på værelse 63. Jeg var ikke syg, men måtte blive der til den 29. marts. Her vil jeg rose alle dem, som gjorde de 10 dage tålelige. Bedre service tror jeg ikke, man får på et femstjernet hotel, det være sig køkkenpersonalet, som satte en »madpose« uden for min dør tre gange om dagen, for ikke at tale om de sygeplejersker, som bragte mig kaffe og opfyldte andre ønsker i løbet af dagen. Det gjorde, at dagene var til at holde ud, nu jeg ikke var syg. Det blev også til læsning af otte bøger, tusind tak til dem alle.

Mit hold afleverede chokolade til alt personalet som tak.

Jeg er igen i gang med min hverdag for fuld fart, men med små gener indimellem.

Jeg vil ønske alle patienter, som har været så heldige at være på træningsophold på Montebello, en god sommer.

Lise-Lotte Kiær

Første dag efter karantæne.

Udsendt af Gigtforeningen

- til Uganda

Af Dorthe Stief Christensen

»Jeg, lave udviklingsarbejde? Nej, det kommer ikke til at ske!« Det har været mit svar gennem rigtig mange år. Selv om jeg har lavet mange forskellige frivillige opgaver i handicaporganisationerne, har jeg altid tænkt, at udviklingsarbejde ikke var noget for mig. Mest fordi jeg havde helbredsmæssige bekymringer, hvis jeg skulle blive syg og have behov for indlæggelse under turen til Syd. Til 'Syd' som man kalder det, når man rejser til udviklingslande for at arbejde frivilligt.

Jeg er ikke i risiko for at få infektioner, som jeg var førhen, og behøver ikke

længere have den slags bekymringer. De behøver i hvert fald ikke overskygge lysten til at rejse ud i verden. Så da Gigtforeningen spurgte, om jeg ville repræsentere dem i et samarbejdsprojekt med Uganda, sagde jeg friskt »Ja!«

Projektets formål er, gennem samarbejde og erfaringsudveksling om det at leve med gigt, at styrke de frivillige kræfter og organisationen i den lille ugandiske gigtforening. Dansk Handicap Forbund styrer projektet, og også andre foreninger er repræsenteret i projektet, såsom RYK, CP Danmark, HIV

Fra mit besøg i lokalafdelingen i Masindi.

Udsendt af Gigtforeningen

Danmark, Hjerneskaforeningen m.fl.

Arbejdet foregår mest herhjemme, hvor vi kommunikerer med de ansatte og frivillige i den ugandiske forening gennem videomøder, mail, på Messenger og anden digital kommunikation. Det kan være svært at skabe en relation, når man ikke kan mødes fysisk, men skridt for skridt bygges relationen op.

Jeg fik så muligheden for at tage på besøg hos TAAU – The Arthritis Association i Uganda - i efteråret 2021. Her skulle projektkonsulenten på besøg på Dansk Handicap Forbunds kontor i Kampala, Uganda, og vi var frivillige repræsentanter fra ParaSport Danmark, Hjerneskaforeningen og altså Gigtforeningen, som skulle følges med konsulenten.

Det blev min debut som udviklingsarbejder, men ikke uden forhindringer. Der er mange ting, der skal gå op, herunder at finde en handicaphjælper, der kan tage med, og jeg skulle have fri fra arbejde. Forud er der også en række forberedelser, vaccinationer skal være på plads, der skal søges visum, der skal bestilles fly og assistance. Vi var også udfordret af Corona, og coronapas og PCR test skulle være klar både før og efter landing. Heldigvis skulle vi ikke i karantæne, hverken i Uganda eller ved hjemkomst. Der skulle også lægges et program, så TAAU fik mest muligt ud af mit besøg i de ni dage, turen var planlagt til. Det vil sige, det er rigtig svært

på forhånd at lægge et program, da der er mange uforudsigelige parametre, hvilke jeg også måtte sande undervejs.

Allerede i Billund lufthavn fik jeg min debut, da flyet havde maskinproblemer og ikke kunne lette. Da der ikke går fly hver dag til Kampala, måtte jeg og min hjælper vente to dage med at komme afsted. Heldigvis kunne programmet skubbes, og jeg kunne på trods af en travl hverdag få fri fra arbejde, så vi kunne blive to ekstra dage i den anden ende. Det betød dog, at jeg skulle være alene dernede uden mine danske »kolleger« det meste af tiden.

Besøg hos Dr. Mark.

Udsendt af Gigtforeningen

Det skulle dog ikke slå mig ud. Jeg var sikker på, at jeg ville være i gode hænder, da Dansk Handicap Forbund har et kontor i Kampala med tre ansatte, som ville hjælpe mig under opholdet. Så efter endnu en forsinkelse på flyet til Kampala lykkedes det at komme frem om natten, hvor vi blev afhentet og kørt til det lille hotel, hvor vi skulle bo.

Efter denne start var mit udgangspunkt ikke det bedste. Det var en hård tur, som tog mange kræfter, men heldigvis ingen jetlag fra Danmark til Uganda. Jeg havde et par dage sammen med de danske udsendte, som rustede mig til mit nye arbejde. Der var et rigtig godt sammenhold, og så var det ellers bare med at stå på egne ben.

Miiró og de to andre ansatte på vores kontor i Kampala ledsagede mig undervejs og var en god sparring. Og så mødte jeg endelig Auther, the director i TAAU, ms. Makula, the chairperson og alle de andre frivillige. Det var overvældende at møde mennesker, der arbejder for den samme sag som jeg selv, som selv har gigt og dermed ligner mig selv, men har helt andre udfordringer! De kæmper for adgang til medicin og behandling. Der er én gigtlæge i hele Uganda. Og han er i klinikken én gang om ugen. Her rejser man langvejs fra, i mange timer eller dage, for at møde Dr. Mark, som har været med til at starte gigtforeningen. Man kan risikere at møde forgæves,

hvis lægen ikke lige er der den dag! Der er ikke mange muligheder for behandling, der er ikke adgang til røntgen, kun de rige kan blive opereret. Du kan få en recept på medicin, som du kan bruge, hvis du har råd.

Her er man også helt overladt til familien, hvis du ikke kan klare dig selv. Jeg mødte en kvinde, som pegede på min vielsesring og sagde: »Du er heldig, du er gift!« I Uganda forlader mændene deres koner, hvis de ikke længere er noget værd, og med det menes, at de ikke kan arbejde i hjemmet eller ikke kan dyrke sex. Så ja, jeg følte mig meget heldig – af mange grunde.

Foruden de workshops, jeg lavede med bestyrelsen og de frivillige i Kampala om organisationsarbejde, coping med gigt og smerter, hjælp til selvhjælp osv. fik jeg mulighed for at møde de frivillige i én af lokalafdelingerne. Vi kørte mange timer frem og tilbage, hvor jeg fik anledning til at se bylivet og landskabet uden for storbyen. Her mødte jeg frivillige, som selv havde gigt, som ikke havde adgang til læge og behandling, men som havde overskud til at støtte de lokale medlemmer med besøg i hjemmet og ugentlige arrangementer.

På det handicappolitiske område står handicaporganisationerne på nogle områder stærkt, og på mit besøg i Masindi mødte jeg den lokale handicaprepræsentant i det regionale råd.

Udsendt af Gigtforeningen

Besøg hos Paskazia, et medlem som boede alene og som måtte tilkalde naboer for hjælp.

En blind mand, som her repræsenterede alle borgere med handicap. Så på den måde har borgere med handicap i Uganda en lovpligtig stemme i alle råd, lokalt og nationalt.

Det blev en oplevelsesrig uge, hvor jeg mødte en masse mennesker, med eller uden gigt, som gør et fantastisk stykke frivilligt arbejde, selv om de selv lever under pressede forhold. Som de sagde: »Vi er ikke bange for at blive smittet af Corona, men vi kan dø af de restriktioner, som regeringen pålægger befolkningen.« Udgangsforbud betyder bl.a., at man ikke kan komme til lægen i Kampala og få sin medicin.

Det gør et stort indtryk på én og sætter livet i Danmark i relief. Man kom-

mer også til at føle et stort ansvar for at følge op på arbejdet vel hjemme i Danmark igen. Vi har nu en relation, hvor vi har mødt hinanden, og det forpligter. Så arbejdet med at sparre med og styrke den lille forening i Uganda fortsætter med korrespondance, videomøder og anden kommunikation, som er begrænset af dårlige internetforbindelser i Uganda.

Et arbejde, som giver så meget mening, og som gør en stor forskel, og ja, man kan ikke hjælpe alle, men her føler jeg virkelig, jeg kan gøre brug af mange års erfaringer fra mit frivillige arbejde i handicaporganisationerne, og jeg kan virkelig anbefale andre at overveje denne mulighed.

Kaffesnak og fisketur

- ved Generationernes Hus

Aarhus byder på forskellige bofællesskaber, og i Generationernes Hus på Aarhus Ø byder de også gæster velkommen.

Huset har forskellige boformer, bofællesskaber og naboskaber, og har blandt andet multisal, café, bibliotek, daginstitution, orangeri og fitnessrum. Rammer, der skal inspirere til fællesskaber på tværs af livsvilkår og generationer.

Vi mødes i caféen, hvor vi byder på the/kaffe og kage eller en bolle med ost, og bagefter søger vi mod kajkannten og prøver lykken med stang og snøre, fanger eventuelt aftensmaden - eller går på opdagelse og finder måske en bistro til senere hygge.

Har du fiskekort, bedes du medbringe

det - har du ikke, men har lyst at fiske, betaler vi fiskekort (dagskort). Vi har også fiskeudstyr til udlån denne dag.

Tid: Fredag den 22. juli klokken 14.00.

Sted: Thit Jensens Gade 3,
8000 Aarhus Ø

Pris: Gratis

Tilmelding: senest 19. juli på
www.ulykkespatient.dk

Kontakt: Steen på
s.koehlert@ulykkespatient.dk,
tlf. 41 11 59 75
eller Solveig,
s.hansen@ulykkespatient.dk,
tlf. 41 17 29 45

- Værdighed kontra kassetænkning – hvor er respekten for mennesker med handicap?

Kronik bragt i Nordjyske den 13. maj 2022, 2. sektion side 14

Af folketingskandidat i Nordjylland (K), Mia Tang, Nygade 19, 9000 Brønderslev og partimedlem (K), David Holmberg, 9500 Hobro

Dronningen sagde rammende i sin seneste nytårstale:

»Der er nogle, for hvem vejen slet ikke er jævn. Det gælder i høj grad for dem, der må slås med et handicap. Hos nogle er det nemt at se, som hvis man sidder i kørestol. Hos andre er lidelsen usynlig. Det kan være en psykisk sygdom, kroniske smerter eller noget helt tredje. Fælles for alle, der må leve med et handicap, er, at det gør tilværelsen mere besværlig, og at man ikke altid bliver mødt med forståelse og respekt – måske tværtimod.«

Så vores gode dronning har sagt det, men er kommunerne og socialforvaltningerne villige til at gøre det? Altså møde det enkelte menneske med respekt og kere sig om det enkelte menneskes integritet og personlige frihed, når vi taler om mennesker, der uheldigvis er ramt af et handicap?

Igen og igen oplever vi desværre, at for den, som har et handicap, er det sjældent handicappet, som er den værste fjende, men derimod de ufleksible systemer og den kommunale kasse-

David Holmberg

Mia Tang

tænkning. Samtidig er mennesker med handicap ikke en stor vælgergruppe som fx de ældre eller forældre til skolesøgende børn, og derfor drukner opråbene ofte i mængden.

Socialminister Astrid Krag (S) har sagt, at hun er opmærksom på problemerne, men hun skyder hver gang de enorme problemer på handicapområdet til hjørne hos enten KL og kommunerne, eller beder om endnu flere evalueringer og undersøgelser. Det er letkøbt, og det løser ingenlunde de mange problemer og udfordringer, som mange mennesker med handicap oplever. For dem er målet åbenlyst ikke at malke kommunerne for penge, men derimod at leve et selvstændigt og frit liv med mulighed for at være spontan.

Blandt andet ser vi adskillige problemer, når unge med handicap bliver 18 år. For så er de voksne, og dermed overgår de til kommunernes voksenafdeling med nye sagsbehandlere og nyt fokus. En af de ordninger, der er allermest pressede, er den såkaldte BPA-ordning. BPA står for brugerstyret personlig assistance. I daglig tale siger vi ofte »hjælperordninger«, som indebærer, at det enkelte menneske med handicap får bevilget et antal hjælpertimer pr. døgn eller uge, således at hjælperen er ens arme og ben.

Hjælperordningen er med andre ord helt afgørende for den personlige fri-

hed og for at kunne leve et ligeværdigt liv. Men det er en dyr ordning for kommunerne – særligt når personen har brug for hjælp hele døgnet – og der er ingen tvivl om, at praksis i kommunerne gennem de sidste 5-10 år har været at frakende mennesker deres hjælperordning, reducere i antallet af timer eller sige nej til at tildele nye borgere hjælperordning, selv om de er berettiget til den. Resultatet er utallige klagesager og dybt frustrerende forløb.

Nordjyske har faktisk undersøgt dette spørgsmål via en rundspørge i 2019 til alle 11 kommuner i Nordjylland. Undersøgelsen viste, at 61 ud af 300 i perioden 2016-19 fik frakendt deres hjælperordning. Det vil sige omtrent hver femte! Og vi tør slet ikke tænke på, hvordan mønsteret har set ud siden?

Når man mister sin hjælperordning, får man i stedet tilbudt hjemmehjælp og ledsageordning. Men hjemmehjælperen må alene operere i hjemmet, og ledsageren må kun støtte og hjælpe uden for hjemmet. Vurderingen af hjemmehjælpsbehovet er skønsmæssig, mens ledsageordningen er lovbestemt til 15 timer om måneden. Og ja, du læste rigtigt, 15 timer om måneden. Samtidig er hjemmehjælp et regulært problem, hvis borgeren studerer eller arbejder, fordi det er et krav, at man er hjemme, når hjemmehjælperen kommer.

Det kunne være interessant, om Nordjy-

ske atter foretog en rundspørge til de 11 kommuner i Nordjylland om hjælperordningen, herunder hvor mange nye hjælperordninger der er bevilget gennem de sidste tre år? Vi formoder, at det sidste vil være yderst få, da kommunerne – med KLs rygdækning – gør alt for at reducere i antallet af hjælperordninger.

I april sidste år bragte TV-avisen historien om en borger med handicap, som Københavns Kommune, KL og Ankestyrelsen ikke mener er berettiget til en hjælperordning. Han er 27 år og har muskelsvind. Han skal have hjælp til alt – lige fra at vaske sig, komme i tøjet, spise, købe ind, besøge venner og familie eller klø sig på næsen.

Men kommunen tildelte med Ankestyrelsens opbakning hjemmehjælp og ledsageordning. Så alt skal planlægges. For eksempel toiletbesøg, så det passer med hjemmehjælpsbesøget, og han er samtidig stavnsbundet til sin lejlighed uden et socialt liv eller mulighed for at tage en uddannelse. Hans personlige frihed er kort sagt lig nul.

Det er uværdigt, at så rigt et samfund som det danske ikke kan tilbyde nogle af vores mest sårbare borgere en ordentlig hjælp! Tænk hvis det var os selv, der hver eneste dag skulle planlægge, hvornår vi blev tørstige eller skulle på toilettet. Eller blot det at komme en tur ud i det fri, besøge venner eller familie med bare 15 timers ledsagelse om måneden.

Illustration er hentet på StockFreelimages

Hjælperordningens formål er at give mennesker med handicap et værdigt liv. Den unge mand kæmper fortsat for at få den nødvendige hjælp til at leve et liv som andre unge.

Noget må simpelthen gøres. Nu skal vi ikke sparke til hjørne hele tiden, som vores socialminister Astrid Krag (S) og KL gør ved enhver lejlighed. Vi må tage fat om nældens rod samt begynde et udredningsarbejde med henblik på en handicapreform.

Her bør fokus for det første være at gennemgå alle aspekter (paragraffer) inden for handicapområdet og se på, om de opgavemæssigt er placeret det rigtige sted (kommune, region, stat).

For det andet må der ses på økonomiansvar og refusioner. Skal den bevil-

gende myndighed eksempelvis bære ansvaret for økonomien en-til-en? Bosætter et par med muskelsvind sig for eksempel på Læsø, slår det jo bunden ud af kassen.

I forlængelse af de to første punkter må udgiftstunge områder såsom hjælperordningen for det tredje placeres i andet regi end kommunerne, således at det ikke bliver kommunens økonomi, som afgør, hvem der får hvilken hjælp. Vi må kort sagt gøre op med kommunernes kassetænkning, men vi må samtidig ikke underkende, at kommunerne er trængte. Også nu, hvor de tager imod mange ukrainske flygtninge, er berørt af stigende energipriser, får flere ældre og så videre.

Essensen er: Hvad er det for en historie, vi vil fortælle til kommende generationer af mennesker med handicap? Skal de vitterligt efterlades isoleret i hjemmet?

Nej, det skal de ikke! Som Dronningen er inde på i nytårstalen, skal vi møde alle mennesker med respekt og forståelse, og det gælder uanset dit udgangspunkt og eventuelle handicap.

Derfor skal hele handicapområdet gentænkes, og hjælperordningen er i den grad truet. Det er blevet en kamp at få den rette hjælp. Efterhånden er det blevet sådan, at det at have et handicap sjældent er det værste. Det værste er, at for disse mennesker prioriteres deltagelse i samfundslivet ikke.

Koldinghus

På Facebook stødte jeg på denne lille omtale og fine fotos, tog kontakt og fik lov at bringe her i bladet.

TAK til Hanne Juhler Rasmussen

Ny udflugt med kørestol i ferien:

Koldinghus. Gode adgangsforhold og super god betjening. Alle niveauer tilgængelige med elevator. Lige nu spændende udstilling af kunstnere om, hvordan Corona-nedlukningen har påvirket dem til nye kunstværker. Og se Dronningens broderier – imponerende!

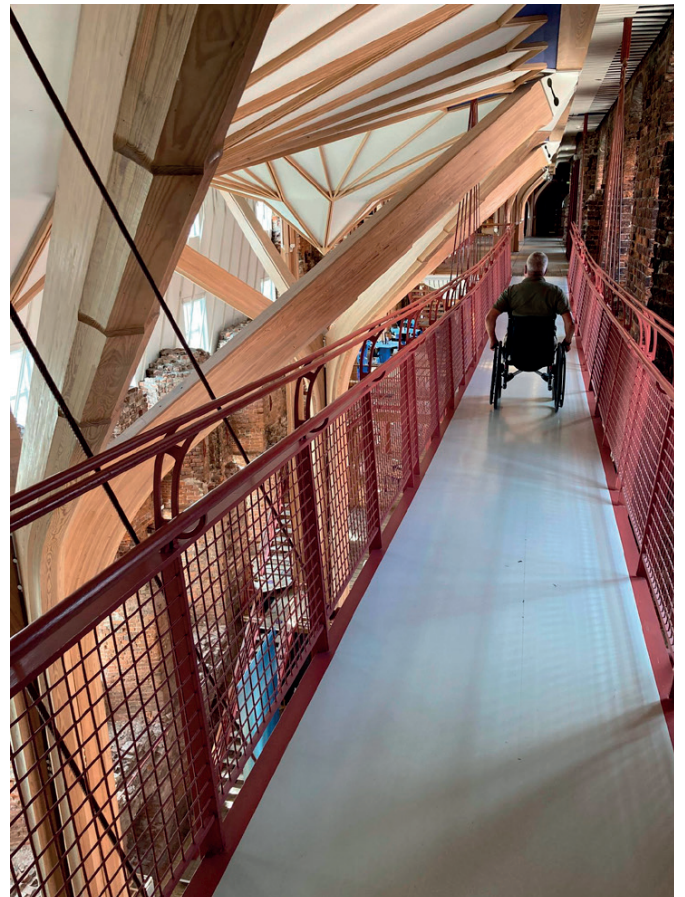
Læs her om aktuelle udstillinger:

[Besøg Koldinghus | Kongernes Samling](#)

Dette foto er taget af Preben Matthiesen.

Koldinghus

Montebellos Vennekreds 2022

BESTYRELSEN

Formand

Per Jacobsen
Askelunden 16, Hou
8300 Odder
Tlf. 23 82 42 11
per@perjac.dk

Kasserer

Solveig Hansen
Engvej 9
8560 Kolind
Tlf. 41 17 29 45
sol1920@gmail.com

Bestyrelsesmedlem

Anton Jakobsen
Skelagervej 323
8200 Aarhus N
Tlf. 86 10 54 74 eller 20 72 74 73
antonjakobsen@mail.dk

Bestyrelsesmedlem

Janne Duckworth
Avenida De Los Carros 135, Gea y Truyols
Urb. Lo Santiago
E- 30590 Murcia
Spanien
Tlf. 0034 965 076 649
kun4janne@gmail.com

Bestyrelsesmedlem

Keld Matthiesen
Stubbæk Bygade 32 st. th.
6200 Aabenraa
Tlf. 41 18 31 38
keldmatthiesen1302@gmail.com

1. Suppleant

Anita Nielsen
Teglårdstræde 2b. 1. th.
1452 København K
Tlf. 26 99 63 90
cindycarse@hotmail.com

2. Suppleant

Lene Lau
Askelunden 16, Hou
8300 Odder
Tlf. 26 27 90 94
lene@lenelau.dk

Bladet er udgivet af Montebellos Vennekreds.
Redaktør: Solveig Hansen.
Ansvarshavende: Per Jacobsen.

Fotos i dette blad er venligst udlånt af Dorthe Stief Christensen, Hanne Juhler Rasmussen, Lise-Lotte Kier, Marianne Møller, Preben Matthiesen, Steen Asbjørn Andreassen, Solveig Hansen og Tine Lundbak, Montebello.

Annoncesalg, sats og tryk:
BB Consulting
Møllers Bakker 17 · 9541 Suldrup
98 37 97 70
- hvortil alle spørgsmål vedr. annoncer bedes rettet.

Vores hjemmeside:
montebellosvennekreds.dk
Se også Montebellos hjemmeside,
find den under sundhed.dk

Returadresse: Montebellos Vennekreds · Engvej 9 · 8560 Kolind

Returneres ved varig adresseændring

PP DANMARK